

Tržaški dnevnik

OVENIJA

Delavci zahtevajo doklado za zdravju škodljiva dela

Prenovili bodo kanalizacijo in cestišče v Videmski ulici ter ulicah Giulia in Tor San Piero

V strokovne glasilu klov-
narjev FIOJ je neki delavec
iz železarne pod Skednjem o-
pisal razmere, v katerih mo-
rajo delati delavci v tamkaj-
šnjem adgumatorju. Pred vojno
je bilo delo v adgumatorju
prave zelo zastarele in je bilo
že od daleč videti visoke pla-
mene ter žareče nebo, zlasti
ponoči. Delo je bilo zelo na-
porno in nevarno. Kdor je bil
tudi zepšen, so mu pravili,
da delo v adgumatorju ni za
jezde pravi, pekel zaradi
močnega smradu po žveplu,
zaradi pare, ki je puhtela, in
žarečih plamenov.

na, ki jim kvari in uničuje
pljuča ter želodec. Tako ime-
novana silikoza je zelo raz-
širjena med delavci, ki so tam
zaposleni in že dolgo časa za-
hlevajo, naj bo ta bolezen
vključena v seznam poklicnih
bolezni in naj jim tudi pri-
znajo in izplačujejo doklade

za zdravlje skodljivo dela.

Klub upravljenosti zahtev priznatih delavcev, ki jih je sprejela tudi Zveza karminarjev FIOM, ni vodstva podjetja še proučilo tega vprašanja niti ni poskrbelo za razne ukrepe in izboljšave, ki jih delavci zahtevajo, da ne bi bilo delo na tem sektorju tako škodljivo njihovemu zdravlju.

20.30 v 12 letnih gledališču na Punt!

v Piranu
v okviru »Primorskih prireditvev«

GOLDONI - RUPEL

PRIMORSKE

ZDRAHE

velika uprizoritev na prostem

V sredo 30. t. m. ob 20.30 na občinskem nogometnem igrišču v Boljuncu

prave.

—(—)—

**Konj brcnil
konjarja v glavo**

Na letni (narodni) koledar, str. 107.

DANILO GORINSEK

Rdeča kapica

vesela pravljica v treh
delanijih

Glasbena Matica v Trstu priredi koncert s sodelovanjem

va vendarle zgodila nesreča. Kot je sam kasneje povedal, ga je med čiščenjem prevrnil eden izmed konj s kopitom v glavo.

AVSENİK

12,15 trčil s svojo lambreto v U. Ghirlandi v tricikel ki ga je vozil 17-letni Benito Rumich, stanujoč v Ul. Fabio Severo 138.

— 89 —

danes 26. 7. 1958 ob 21. uri na stadionu el. maja - Vrdelska cesta 7

jutri 27. 7. 1958 ob 12. uri na stadionu el. maja - Vrdelska cesta 7

**OPERETNI FESTIVAL
NA GRADU SV. JUSTA**

Danes bo tretja predstava
«Ciste Suzane» ob isti zasedbi.
Nadaljuje se prodaja vstop-
nic.

18. uri v Sv. Krizu v
kinu na prostem ter
jutri 27. 7. 1958 ob
21. uri v Boljuncu na
občinskem igrišču

OPERETNI FESTIVAL
NA GRADU

Krasen uspeh

**Leharjeve
«Frasquite»**

RADIO

SOBOTA, 26. JULIJA 1958

RADIO TRST A

7.00 Jutranja glasba: 11.30 Brezobvezno, drobščak vsespovsod in

ga skladateljski se ga mnogi
Tržanci spominjajo iz časov,
ko je še bival v Trstu. Z u-
prizoritvijo njegove opere so
izleti po naših gorah: (4.) 'Por-
ci' in Venućas; 12.10 Za vsake
ga nekaj; 12.45 V svetu kultur
12.50 Orkester Armando Trov-
joli; 13.30 Lahke melodije; 14.
15 minut s Harryjem Belafont-
jem; 15.00 Beethoven: Sonata
klavir, 16.00 Beethoven: 1. sim-
fonija

OD VČERA DO DANES

ROJSTVA, SMRTI IN POKOJE

25. julija se je rodilo 8 otrok, umrlo je 6 oseb, porok je bilo 8.

POROCILSI SO SE: dimnikar

Garbat: Emillion uradnica Pinter Pecchiori; 17,00 Poiklor Elsa, beskovna Barovina Mario in uradnica Buttignoni Claudia, dr. kemije Di Candia Armando in študentska medicine Sorlini Nidia, komercialist Bartolomei Ezio in uradnica Qualizza Maria Mar-

ta, braonik bučevit, Danilica in
uradnica Vecchietti Rina, agent
CK Bergine Gualliero in urad-
nica Hrovatin Liliana.

UMRLI SO: 66-letna Stagnich,
por. Benussi Lidia, 54-letna Mo-
scheni, vdova Martini Emma, 56-
letna Paolich, por. Gioreasi Ma-

NOCNA SLUŽBA LEKARN
v juliju

Davanzo, Ul. Bernini 4; Giusti, Strada del Friuli 7; Milio, Ul. Buonarroti 11; Mizzan, Trg Venezia 2; Tamaro-Neri, Ul. Dante 7.

— 88 —

tja strada; 19.30 Nekaj ritma; Giannija Saterdag, 21.00 Herbert Eisenreich: «Od česa živimo, od česa umremo», slušna igra; 22.00 Dave Brubeck s svojimi ansambli.

RADIO KOPER

	Milan	Rim
Zlati funt	5.950	6.150
Marengo	4.700	4.800
Italica	632	636

Frank franc.	325.	137.
Frank švicar.	144.	146.
Sterling	1.700.	1.750.
Dinar	82.	86.
Siling	23.75	24.25
Zlato	707.	709.
Zah. n. marka	147.	149.

PATRICK, LIPPMAN IN JULIUS O BAGDADSKIH DOGODKIH

Zahodno orožje ne bi moglo zatreti iraškega revolucionarnega gibanja

Zahod bi mogel v Iraku postaviti na noge le lutkovno vladno, ki bi se pa zrušila, čim bi izgubila oporo tujih vojsk

Danes se o iraškem državnem udaru že govori kot o zgodovinski revoluciji. O mnogih podobnih državniških udarih je bilo rečeno, da so zgodovinski, pa čeprav jih je kmalu pozneje zamenjal drugi zgodovinski državniški udar. Da pa to pot ne gre za kabinetsko revolucijo, pač pa za preobrat, ki je imel podporo v ljudstvu, nam priča vrsta dogodkov. Direktor ameriškega časopisa «Evening Standard», znani ameriški novinar Talbot Patrick, je oporo v ljudstvu, nam priča vrsta dogodkov. Direktor ameriškega časopisa «Evening Standard», znani ameriški novinar Talbot Patrick, je oporo v ljudstvu, nam priča vrsta dogodkov.

Nekje dalje opisuje Talbot Patrick navdušenje bagdadskih množic nad revolucijo. Tako: «Slišijo se kriki in stopeni, da bi si stvar ogledali. Mimo gre skupina moških, ki vzklajajo. Za njimi pride nekaj tovornih avtomobilov polnih ljudi, ki prav tako vzklajajo. Stopim na pločnik. Pešev je malo in zdi se mi, da ne vzbujam pozornosti. Zato se opogumim in stopim do vogala. Tu je mnogo ljudi, moških, otrok in žensk z značilnimi črnimi fezdami. Vsem gre mimo z množico natisnjenih fotografij, ki jih nosijo. Množica nato zasnežen avtomobil poln žensk, ki gledajo iz okenc. So to po evropski običaji iraške ženske. Z njihovih obrazov odseva neverjetno navdušenje».

Tako govori o iraškem državnem udaru in razpoloženju bagdadskih ljudstva ameriški novinar, ki ima veliko bolj uveljavljen sloves kot Patrick, pa je šel v tej zadevi nekoliko globlje. V ameriškem dnevniku «New York Herald Tribune» je slovit ameriški novinar Walter Lippman v članku pod naslovom «Čas za diplomacijo» med drugim zapisal:

«Zadaj se zdi, da je prišlo do pavze, do neke vrste vojaškega zastoja na Srednjem vzhodu. Pavza je negotova, vsekakor le začasna. Toda, kot se zdi, ta pavza temelji na tem, da sta oba tabora priznala, da se sedaj status quo ne more spreminjati z vojaškimi sredstvi, ne da bi se s tem izval izreden in neocenljiv riziko».

Lippman nadaljuje: «Tri zadnje sile so se domenile, da ne bodo napadle Iraka, da ne bodo izvedle protirevolucije in da ne bodo dovolile Turčiji in Jordanu, da bi napadli Irak. Z druge strani je dovolj jasno, da Nasser in Hrusčev ne bosta sprevajala v premik svojih vojaških sil proti ameriškim emaratom in britanskim padalcem».

Toliko Lippman o trenutni situaciji. Veliko bolj zanimivo pa je njegova ugotovitev o samih iraških razmerah, o tvežbi revolucije in o vzhodu. Lippman pravi: «Trenutna ocena našega položaja je osnovni temelj za konstruktivno diplomatsko politiko. Kaj se je zgodilo v Iraku, temeljnemu kamnu bagdadškega pakta, za katerega se je računalo, da je edina

trdna in gotova Zahodu naklonjena arabska država? Ali je vlada kralja Feisala bila zares žrtev zunanje napada?»

Na to Lippman sam odgovarja: «Ne, ni bilo tako. Vlada kralja Feisala je bila popolnoma zrušena zaradi iraških častnikov. In to, kar je se najbolj značilno, je da je iraška vojska takoj podprla revolucijo in ni se močno varala, če bi mislila, da so prijateljsko iraško vladno poglavarstvo v oblasti tuji agenti, ki bi postopali v nasprotju z nacionalnimi občutji, ki vlada dajo v deželjo».

«Potemtakem ni prav nič upravičeno upati, da bo prišlo do protirevolucije, ki nam ponovno vzpostavi iraški režim. Jasno je, da bi nobena vojaška intervencija — na primer intervencija jordanjskega kralja Husaina ob pomoči Britancev in Američanov — ne imela izgledov za uspeh. Govorilo se je, da je bilo tisto, kar nas je zadrževalo, strah pred ruskim posegom v Iraku. To zagotovo ni nikakr razlog za vzdržanje, toda to ni bil niti edini, celo niti končni razlog. Kajti tudi tedaj, če bi bila ruska nevtiralnost povsem zanesljiva (kar pa ni), bi nobena zahodna vojaška intervencija v Iraku ne mogla uspeti v tem, da bi v Bagdadu vzpostavila povsem neodvisno arabsko vladno. Mogli bi sicer postaviti na noge morda kako lutkovno vladno, ki bi bila odvisna od britanskih in ameriških čet, ki pa bi bila obsojena na poraz, čim bi te čete nekega dne umaknili. To torej dokazuje, da se ljudsko-revolucionarno gibanje ne more nikakor zatreti z zahodnimi orožjem».

Gornje Lippmanove trditve so prav gotovo najbolj zgovoren dokaz, da v Iraku ni šlo izvede revolucije neke tuje sile, ki da si hočejo to deželo pridržati, kot so zatrjevali in se ponekod zatrjujejo na Zahodu. Nasprotno, revolucija so izvedli domačini na lastno pobudo in lastno peh in to v želji in težnji po svobodi. O tem nam zgovorno priča dopis, ki ga je v zvezi s tem objavil v beograjski «Politiki» dopisnik Djuka Julius, ki med drugim pravi:

«Dejansko se v Bagdadu v teh dneh prav toliko govori o vladi, ki je bila zrušena, kakor o sami revoluciji. To je tudi razumljivo, če pomislimo, kakšne razmere so v tej deželi vladale prej. Nuri Said se je opiral na britansko podporo, na simpatije velike fevdalne gospode, na kumpirani državni aparat in predvsem na policijo. Pravijo, da je Nuri Said samo v Bagdadu imel nad 50.000 tajnih

policajev. Nihče ni smel niti odpreti ust, ker je policija že v eni uri to zvedela. Neki javni delavec, ki je bil v opoziciji, mi pripoveduje, da je imel stalno pripravljen kovček, da bi ga policija pri aretaciji ne našla nepripravljenega. Nevarno je bilo celo poslušati radio Kairo, ker je že to bilo razlog za aretacijo. Človek ni bil gotov, če ni njegov sofer ali čistič čevljev, ki prihaja v njegov urad, da mu očisti čevlje, agent Nuri Saidove policije. Kdor pa je skušal odkloniti ponudbo, da bi postal policijski agent, je tvegal nevarnost, da ne postane žrtev policije».

«Kljub temu niti ta množični, teror ni pomagal proti dolgoletni mrznosti, proti lakini razmeram in težnji, da se zaživi svobodno življenje v neodvisnem Iraku. Organizatorjem revolucije je treba šteti v čast, da so svoj udar organizirali tako dobro in tako tajno, da ne le Nuri Saidova tajna policija, ampak niti Intelligence Service ni vedela ničesar. To je bilo možno le zato, ker je pod zunanjim videzom varnosti policijskega režima vrelo nezadovoljstvo in želja vsakega iraškega državljanca, da se osvobodi terorja in bede».

Vse to dokazuje, da vzdevek «zgodovinska revolucija» v iraškem primeru ne bi bil prav nič odveč.

Čeprav žive ostrige v vodi, je od dežja poleti odvisno, kakšna bo «letina» - Načrti za povečanje in modernizacijo

Z dela ceste, ki vodi od Poreča proti Pulju, se vidi slovi Limskega kanala, ki je eden najlepših in najbogatejših vodov Istrskega polotoka. Tako domači potniki kot tuji turisti, ki se vozijo tod, skoraj vsi ustavijo vozilo in se začnejo v lepoti. Pogledajo v prepadi, ki se raztezajo samim robom ceste. Temno plava barva morja, ki je globoko prdrlo v celino, vso prekrito z zelenjem, ustvarja nekakšen mozaik najlepših barv in potez, ki jih more človek srečati v tem delu Istre.

Ta čudovita lepota in resnično na ljubo le navidezni mir kanala, krijeja v sebi tudi velika bogastva. Limskega kanal je neke vrste plodno polje, ki je preorano z dolгими vrstami plutovinastih obrobočev, ki so površino morja razdelile na «bradze». Pod temi plutovinastimi «bradzami» raste specialiteta, ki jo srečujemo v jedilnikih najboljših restavracij — ostrige.

Človek se je z vzgajanjem ostrig začel ukvarjati že v daljni dobi. Za Jugoslavijo pa je Limskega kanal edino večje vzgajališče tega plemenitega mehkužca. Središče tega vzgajališča pa je drobno naselje Ston.

V začetku druge svetovne vojne pa je ta domača «industrija» krepko zadremala in spala vse do leta 1953, ko so prvič po vojni sponosili prve ostrige v tradicionalno vzgojevališče. Vsako jutro vrpe v kanal skupina dvajsetih ribičev. So to sinovi starih ribičev iz bližnjih naselij Krnčić in Strončić, ki so od svojih dedov in očetov podedovali stroko in dobro vedo, kako se esadajo in pobirajo grozdi dragocenih živkastih školjk. Prej smo rekli, da je to neke vrste industrija. Ni smo pretiravali, kajti vse delo temelji na določenem načrtu in glavni ulov, v kolikor se tako more reči, gre na velika tržišča, predvsem v inozemstvo.

V letošnjih pomladanskih mesecih so imeli ribiči Limskega kanala polne roke dela. V maju se namreč školjk drstijo in ker je v Limskega kanalu zraseljenih o koli 3 milijone ostrig, je s tem veliko dela. Na pesku, v malem zalivku kanala, razporedijo velike kupe kratkih palic, ki so povezane z vrstno mrežo. Te venice palic, ali kot jih limski ribiči imenujejo «rešete», je treba obesiti na železne stebre, ki spajajo stotine plutovinastih obrobočev. Ko ostrige izpušče kiro, se mlade ostrige prilijeplijo na vrstno mrežo in palice, ki postanejo nato zelo podobne velikim morskim grozdov. In tu se bodo mlada življenja začela razvijati in rasti. Prepričani samim sebi bi pa po večini podgle, zato mora človek nad njimi bdeti in jih varovati pred številnimi morskimi pošasti.

Za vzrejo ostrig smo rekli, da je nekaka industrija. Hkrati pa smo uporabili tudi izraz, ki so značilni za poljedelstvo. Saj smo rekli, da jih esadajo, da je njih «trgavec» v zimskih mesecih in podobno. Ribiči iz Limskega kanala pravijo, da bo prihodnja «trgavec» boljša od prejšnje, če bo dovolj — dežja. Zdi se nekako čudno, a skoraj nelogično, da je razvoj morskimi vodi živčih ostrig odvisen od — dežja. In vendar je tako. V sušnih poletnih letih, ko ni dežja, je življenje ostrig v Limskega kanalu oteženo, kajti če se v morskem vodu ne nateče dovolj sladke vode, se v morskem vodu močno razmnoži «planarija» kot imenujejo ribiči neke vrste alga, ki je za ostrige najnevarnejši sovražnik. «Planarija» je zelo drobna alga, ki

napada mlade ostrige, ki še niso povsem zaprte in jih more. Edina obramba proti tej algi je sladka voda. In zato ni prav nič nelogično, če rečemo, da je «letina» v Limskega kanalu odvisna prav od obilice dežja v poletnih mesecih.

Pa ni le «planarija» edini sovražnik ostrig. Druga nevarnost grozi ostrigam od zlatobrova ali pri nas bolj znane ribe orade. Te ostrigobore ribe se rade pasejo na splošnih ostrig. In če ni ukinovite zaščite, se kot večerice vzpenjajo po mrežah in enasadih Limskega kanala. Za vsakim jato zlatobrovo ostaja na dan polno zdrobljenih mladih školjk, iz katerih so ti požreli pognili ostrige. Proti tem roparijem si ribiči pomagajo s starimi preizkušenimi sredstvi. Bele kamne navezujejo ob grozde ostrig in kjer se vse ribe bele barve boje, se tako zlatobrovi «sgrozdo» ne lotijo.

Se več je morskimi živili, ki stredo ostrigam po življenju. Med temi je tudi njihov sorodnik školjka, ki jo prav tako industrijsko gojijo. Ker pa je slednja ostrigam nevarna jo vzgajajo na drugem kancu kanala, čim dlje od plemeni ostrig.

Pred vojno je vzgajanje ostrig bilo veliko in obsežno, nato je, kot smo že rekli, zamrlo, da se leta 1953 obnovilo v prejšnjem obsegu. To pa sedanjim zahtevam ne zadostja, zato bo ribiško podjetje iz Poreča, ki se s tem ukvarja, svoj obrat povečalo, da bodo hkrati vzgajali do 10 milijonov ostrig. Zato so v načrtu obsežnejša dela, ki predvidevajo tudi popolno modernizacijo celotne «plantaze». Posebno je to važno za dela ob «trgavci», ker se pri starem načinu pokvari veliko neozdravljive ostrig in kjer se izgubi veliko dragocenega časa.

FREN

Čeprav žive ostrige v vodi, je od dežja poleti odvisno, kakšna bo «letina» - Načrti za povečanje in modernizacijo

Z dela ceste, ki vodi od Poreča proti Pulju, se vidi slovi Limskega kanala, ki je eden najlepših in najbogatejših vodov Istrskega polotoka. Tako domači potniki kot tuji turisti, ki se vozijo tod, skoraj vsi ustavijo vozilo in se začnejo v lepoti. Pogledajo v prepadi, ki se raztezajo samim robom ceste. Temno plava barva morja, ki je globoko prdrlo v celino, vso prekrito z zelenjem, ustvarja nekakšen mozaik najlepših barv in potez, ki jih more človek srečati v tem delu Istre.

Ta čudovita lepota in resnično na ljubo le navidezni mir kanala, krijeja v sebi tudi velika bogastva. Limskega kanal je neke vrste plodno polje, ki je preorano z dolгими vrstami plutovinastih obrobočev, ki so površino morja razdelile na «bradze». Pod temi plutovinastimi «bradzami» raste specialiteta, ki jo srečujemo v jedilnikih najboljših restavracij — ostrige.

Človek se je z vzgajanjem ostrig začel ukvarjati že v daljni dobi. Za Jugoslavijo pa je Limskega kanal edino večje vzgajališče tega plemenitega mehkužca. Središče tega vzgajališča pa je drobno naselje Ston.

V začetku druge svetovne vojne pa je ta domača «industrija» krepko zadremala in spala vse do leta 1953, ko so prvič po vojni sponosili prve ostrige v tradicionalno vzgojevališče. Vsako jutro vrpe v kanal skupina dvajsetih ribičev. So to sinovi starih ribičev iz bližnjih naselij Krnčić in Strončić, ki so od svojih dedov in očetov podedovali stroko in dobro vedo, kako se esadajo in pobirajo grozdi dragocenih živkastih školjk. Prej smo rekli, da je to neke vrste industrija. Ni smo pretiravali, kajti vse delo temelji na določenem načrtu in glavni ulov, v kolikor se tako more reči, gre na velika tržišča, predvsem v inozemstvo.

V letošnjih pomladanskih mesecih so imeli ribiči Limskega kanala polne roke dela. V maju se namreč školjk drstijo in ker je v Limskega kanalu zraseljenih o koli 3 milijone ostrig, je s tem veliko dela. Na pesku, v malem zalivku kanala, razporedijo velike kupe kratkih palic, ki so povezane z vrstno mrežo. Te venice palic, ali kot jih limski ribiči imenujejo «rešete», je treba obesiti na železne stebre, ki spajajo stotine plutovinastih obrobočev. Ko ostrige izpušče kiro, se mlade ostrige prilijeplijo na vrstno mrežo in palice, ki postanejo nato zelo podobne velikim morskim grozdov. In tu se bodo mlada življenja začela razvijati in rasti. Prepričani samim sebi bi pa po večini podgle, zato mora človek nad njimi bdeti in jih varovati pred številnimi morskimi pošasti.

Za vzrejo ostrig smo rekli, da je nekaka industrija. Hkrati pa smo uporabili tudi izraz, ki so značilni za poljedelstvo. Saj smo rekli, da jih esadajo, da je njih «trgavec» v zimskih mesecih in podobno. Ribiči iz Limskega kanala pravijo, da bo prihodnja «trgavec» boljša od prejšnje, če bo dovolj — dežja. Zdi se nekako čudno, a skoraj nelogično, da je razvoj morskimi vodi živčih ostrig odvisen od — dežja. In vendar je tako. V sušnih poletnih letih, ko ni dežja, je življenje ostrig v Limskega kanalu oteženo, kajti če se v morskem vodu ne nateče dovolj sladke vode, se v morskem vodu močno razmnoži «planarija» kot imenujejo ribiči neke vrste alga, ki je za ostrige najnevarnejši sovražnik. «Planarija» je zelo drobna alga, ki

napada mlade ostrige, ki še niso povsem zaprte in jih more. Edina obramba proti tej algi je sladka voda. In zato ni prav nič nelogično, če rečemo, da je «letina» v Limskega kanalu odvisna prav od obilice dežja v poletnih mesecih.

Pa ni le «planarija» edini sovražnik ostrig. Druga nevarnost grozi ostrigam od zlatobrova ali pri nas bolj znane ribe orade. Te ostrigobore ribe se rade pasejo na splošnih ostrig. In če ni ukinovite zaščite, se kot večerice vzpenjajo po mrežah in enasadih Limskega kanala. Za vsakim jato zlatobrovo ostaja na dan polno zdrobljenih mladih školjk, iz katerih so ti požreli pognili ostrige. Proti tem roparijem si ribiči pomagajo s starimi preizkušenimi sredstvi. Bele kamne navezujejo ob grozde ostrig in kjer se vse ribe bele barve boje, se tako zlatobrovi «sgrozdo» ne lotijo.

FREN

Čeprav žive ostrige v vodi, je od dežja poleti odvisno, kakšna bo «letina» - Načrti za povečanje in modernizacijo

Z dela ceste, ki vodi od Poreča proti Pulju, se vidi slovi Limskega kanala, ki je eden najlepših in najbogatejših vodov Istrskega polotoka. Tako domači potniki kot tuji turisti, ki se vozijo tod, skoraj vsi ustavijo vozilo in se začnejo v lepoti. Pogledajo v prepadi, ki se raztezajo samim robom ceste. Temno plava barva morja, ki je globoko prdrlo v celino, vso prekrito z zelenjem, ustvarja nekakšen mozaik najlepših barv in potez, ki jih more človek srečati v tem delu Istre.

Ta čudovita lepota in resnično na ljubo le navidezni mir kanala, krijeja v sebi tudi velika bogastva. Limskega kanal je neke vrste plodno polje, ki je preorano z dolгими vrstami plutovinastih obrobočev, ki so površino morja razdelile na «bradze». Pod temi plutovinastimi «bradzami» raste specialiteta, ki jo srečujemo v jedilnikih najboljših restavracij — ostrige.

Človek se je z vzgajanjem ostrig začel ukvarjati že v daljni dobi. Za Jugoslavijo pa je Limskega kanal edino večje vzgajališče tega plemenitega mehkužca. Središče tega vzgajališča pa je drobno naselje Ston.

V začetku druge svetovne vojne pa je ta domača «industrija» krepko zadremala in spala vse do leta 1953, ko so prvič po vojni sponosili prve ostrige v tradicionalno vzgojevališče. Vsako jutro vrpe v kanal skupina dvajsetih ribičev. So to sinovi starih ribičev iz bližnjih naselij Krnčić in Strončić, ki so od svojih dedov in očetov podedovali stroko in dobro vedo, kako se esadajo in pobirajo grozdi dragocenih živkastih školjk. Prej smo rekli, da je to neke vrste industrija. Ni smo pretiravali, kajti vse delo temelji na določenem načrtu in glavni ulov, v kolikor se tako more reči, gre na velika tržišča, predvsem v inozemstvo.

V letošnjih pomladanskih mesecih so imeli ribiči Limskega kanala polne roke dela. V maju se namreč školjk drstijo in ker je v Limskega kanalu zraseljenih o koli 3 milijone ostrig, je s tem veliko dela. Na pesku, v malem zalivku kanala, razporedijo velike kupe kratkih palic, ki so povezane z vrstno mrežo. Te venice palic, ali kot jih limski ribiči imenujejo «rešete», je treba obesiti na železne stebre, ki spajajo stotine plutovinastih obrobočev. Ko ostrige izpušče kiro, se mlade ostrige prilijeplijo na vrstno mrežo in palice, ki postanejo nato zelo podobne velikim morskim grozdov. In tu se bodo mlada življenja začela razvijati in rasti. Prepričani samim sebi bi pa po večini podgle, zato mora človek nad njimi bdeti in jih varovati pred številnimi morskimi pošasti.

Za vzrejo ostrig smo rekli, da je nekaka industrija. Hkrati pa smo uporabili tudi izraz, ki so značilni za poljedelstvo. Saj smo rekli, da jih esadajo, da je njih «trgavec» v zimskih mesecih in podobno. Ribiči iz Limskega kanala pravijo, da bo prihodnja «trgavec» boljša od prejšnje, če bo dovolj — dežja. Zdi se nekako čudno, a skoraj nelogično, da je razvoj morskimi vodi živčih ostrig odvisen od — dežja. In vendar je tako. V sušnih poletnih letih, ko ni dežja, je življenje ostrig v Limskega kanalu oteženo, kajti če se v morskem vodu ne nateče dovolj sladke vode, se v morskem vodu močno razmnoži «planarija» kot imenujejo ribiči neke vrste alga, ki je za ostrige najnevarnejši sovražnik. «Planarija» je zelo drobna alga, ki

napada mlade ostrige, ki še niso povsem zaprte in jih more. Edina obramba proti tej algi je sladka voda. In zato ni prav nič nelogično, če rečemo, da je «letina» v Limskega kanalu odvisna prav od obilice dežja v poletnih mesecih.

Pa ni le «planarija» edini sovražnik ostrig. Druga nevarnost grozi ostrigam od zlatobrova ali pri nas bolj znane ribe orade. Te ostrigobore ribe se rade pasejo na splošnih ostrig. In če ni ukinovite zaščite, se kot večerice vzpenjajo po mrežah in enasadih Limskega kanala. Za vsakim jato zlatobrovo ostaja na dan polno zdrobljenih mladih školjk, iz katerih so ti požreli pognili ostrige. Proti tem roparijem si ribiči pomagajo s starimi preizkušenimi sredstvi. Bele kamne navezujejo ob grozde ostrig in kjer se vse ribe bele barve boje, se tako zlatobrovi «sgrozdo» ne lotijo.

FREN

Čeprav žive ostrige v vodi, je od dežja poleti odvisno, kakšna bo «letina» - Načrti za povečanje in modernizacijo

Z dela ceste, ki vodi od Poreča proti Pulju, se vidi slovi Limskega kanala, ki je eden najlepših in najbogatejših vodov Istrskega polotoka. Tako domači potniki kot tuji turisti, ki se vozijo tod, skoraj vsi ustavijo vozilo in se začnejo v lepoti. Pogledajo v prepadi, ki se raztezajo samim robom ceste. Temno plava barva morja, ki je globoko prdrlo v celino, vso prekrito z zelenjem, ustvarja nekakšen mozaik najlepših barv in potez, ki jih more človek srečati v tem delu Istre.

Ta čudovita lepota in resnično na ljubo le navidezni mir kanala, krijeja v sebi tudi velika bogastva. Limskega kanal je neke vrste plodno polje, ki je preorano z dolгими vrstami plutovinastih obrobočev, ki so površino morja razdelile na «bradze». Pod temi plutovinastimi «bradzami» raste specialiteta, ki jo srečujemo v jedilnikih najboljših restavracij — ostrige.

Človek se je z vzgajanjem ostrig začel ukvarjati že v daljni dobi. Za Jugoslavijo pa je Limskega kanal edino večje vzgajališče tega plemenitega mehkužca. Središče tega vzgajališča pa je drobno naselje Ston.

V začetku druge svetovne vojne pa je ta domača «industrija» krepko zadremala in spala vse do leta 1953, ko so prvič po vojni sponosili prve ostrige v tradicionalno vzgojevališče. Vsako jutro vrpe v kanal skupina dvajsetih ribičev. So to sinovi starih ribičev iz bližnjih naselij Krnčić in Strončić, ki so od svojih dedov in očetov podedovali stroko in dobro vedo, kako se esadajo in pobirajo grozdi dragocenih živkastih školjk. Prej smo rekli, da je to neke vrste industrija. Ni smo pretiravali, kajti vse delo temelji na določenem načrtu in glavni ulov, v kolikor se tako more reči, gre na velika tržišča, predvsem v inozemstvo.

V letošnjih pomladanskih mesecih so imeli ribiči Limskega kanala polne roke dela. V maju se namreč školjk drstijo in ker je v Limskega kanalu zraseljenih o koli 3 milijone ostrig, je s tem veliko dela. Na pesku, v malem zalivku kanala, razporedijo velike kupe kratkih palic, ki so povezane z vrstno mrežo. Te venice palic, ali kot jih limski ribiči imenujejo «rešete», je treba obesiti na železne stebre, ki spajajo stotine plutovinastih obrobočev. Ko ostrige izpušče kiro, se mlade ostrige prilijeplijo na vrstno mrežo in palice, ki postanejo nato zelo podobne velikim morskim grozdov. In tu se bodo mlada življenja začela razvijati in rasti. Prepričani samim sebi bi pa po večini podgle, zato mora človek nad njimi bdeti in jih varovati pred številnimi morskimi pošasti.

Za vzrejo ostrig smo rekli, da je nekaka industrija. Hkrati pa smo uporabili tudi izraz, ki so značilni za poljedelstvo. Saj smo rekli, da jih esadajo, da je njih «trgavec» v zimskih mesecih in podobno. Ribiči iz Limskega kanala pravijo, da bo prihodnja «trgavec» boljša od prejšnje, če bo dovolj — dežja. Zdi se nekako čudno, a skoraj nelogično, da je razvoj morskimi vodi živčih ostrig odvisen od — dežja. In vendar je tako. V sušnih poletnih letih, ko ni dežja, je življenje ostrig v Limskega kanalu oteženo, kajti če se v morskem vodu ne nateče dovolj sladke vode, se v morskem vodu močno razmnoži «planarija» kot imenujejo ribiči neke vrste alga, ki je za ostrige najnevarnejši sovražnik. «Planarija» je zelo drobna alga, ki

napada mlade ostrige, ki še niso povsem zaprte in jih more. Edina obramba proti tej algi je sladka voda. In zato ni prav nič nelogično, če rečemo, da je «letina» v Limskega kanalu odvisna prav od obilice dežja v poletnih mesecih.

Pa ni le «planarija» edini sovražnik ostrig. Druga nevarnost grozi ostrigam od zlatobrova ali pri nas bolj znane ribe orade. Te ostrigobore ribe se rade pasejo na splošnih ostrig. In če ni ukinovite zaščite, se kot večerice vzpenjajo po mrežah in enasadih Limskega kanala. Za vsakim jato zlatobrovo ostaja na dan polno zdrobljenih mladih školjk, iz katerih so ti požreli pognili ostrige. Proti tem roparijem si ribiči pomagajo s starimi preizkušenimi sredstvi. Bele kamne navezujejo ob grozde ostrig in kjer se vse ribe bele barve boje, se tako zlatobrovi «sgrozdo» ne lotijo.

FREN

Čeprav žive ostrige v vodi, je od dežja poleti odvisno, kakšna bo «letina» - Načrti za povečanje in modernizacijo

Z dela ceste, ki vodi od Poreča proti Pulju, se vidi slovi Limskega kanala, ki je eden najlepših in najbogatejših vodov Istrskega polotoka. Tako domači potniki kot tuji turisti, ki se vozijo tod, skoraj vsi ustavijo vozilo in se začnejo v lepoti. Pogledajo v prepadi, ki se raztezajo samim robom ceste. Temno plava barva morja, ki je globoko prdrlo v celino, vso prekrito z zelenjem, ustvarja nekakšen mozaik najlepših barv in potez, ki jih more človek srečati v tem delu Istre.

Ta čudovita lepota in resnično na ljubo le navidezni mir kanala, krijeja v sebi tudi velika bogastva. Limskega kanal je neke vrste plodno polje, ki je preorano z dolгими vrstami plutovinastih obrobočev, ki so površino morja razdelile na «bradze». Pod temi plutovinastimi «bradzami» raste specialiteta, ki jo srečujemo v jedilnikih najboljših restavracij — ostrige.

Človek se je z vzgajanjem ostrig začel ukvarjati že v daljni dobi. Za Jugoslavijo pa je Limskega kanal edino večje vzgajališče tega plemenitega mehkužca. Središče tega vzgajališča pa je drobno naselje Ston.

V začetku druge svetovne vojne pa je ta domača «industrija» krepko zadremala in spala vse do leta 1953, ko so prvič po vojni sponosili prve ostrige v tradicionalno vzgojevališče. Vsako jutro vrpe v kanal skupina dvajsetih ribičev. So to sinovi starih ribičev iz bližnjih naselij Krnčić in Strončić, ki so od svojih dedov in očetov podedovali stroko in dobro vedo, kako se esadajo in pobirajo grozdi dragocenih živkastih školjk. Prej smo rekli, da je to neke vrste industrija. Ni smo pretiravali, kajti vse delo temelji na določenem načrtu in glavni ulov, v kolikor se tako more reči, gre na velika tržišča, predvsem v inozemstvo.

V letošnjih pomladanskih mesecih so imeli ribiči Limskega kanala polne roke dela. V maju se namreč školjk drstijo in ker je v Limskega kanalu zraseljenih o koli 3 milijone ostrig, je s tem veliko dela. Na pesku, v malem zalivku kanala, razporedijo velike kupe kratkih palic, ki so povezane z vrstno mrežo. Te venice palic, ali kot jih limski ribiči imenujejo «rešete», je treba obesiti na železne stebre, ki spajajo stotine plutovinastih obrobočev. Ko ostrige izpušče kiro, se mlade ostrige prilijeplijo na vrstno mrežo in palice, ki postanejo nato zelo podobne velikim morskim grozdov. In tu se bodo mlada življenja začela razvijati in rasti. Prepričani samim sebi bi pa po večini podgle, zato mora človek nad njimi bdeti in jih varovati pred številnimi morskimi pošasti.

Za vzrejo ostrig smo rekli, da je nekaka industrija. Hkrati pa smo uporabili tudi izraz, ki so značilni za poljedelstvo. Saj smo rekli, da jih esadajo, da je njih «trgavec» v zimskih mesecih in podobno. Ribiči iz Limskega kanala pravijo, da bo prihodnja «trgavec» boljša od prejšnje, če bo dovolj — dežja. Zdi se nekako čudno, a skoraj nelogično, da je razvoj morskimi vodi živčih ostrig odvisen od — dežja. In vendar je tako. V sušnih poletnih letih, ko ni dežja, je življenje ostrig v Limskega kanalu oteženo, kajti če se v morskem vodu ne nateče dovolj sladke vode, se v morskem vodu močno razmnoži «planarija» kot imenujejo ribiči neke vrste alga, ki je za ostrige najnevarnejši sovražnik. «Planarija» je zelo drobna alga, ki

napada mlade ostrige, ki še niso povsem zaprte in jih more. Edina obramba proti tej algi je sladka voda. In zato ni prav nič nelogično, če rečemo, da je «letina» v Limskega kanalu odvisna prav od obilice dežja v poletnih mesecih.

Pa ni le «planarija» edini sovražnik ostrig. Druga nevarnost grozi ostrigam od zlatobrova ali pri nas bolj znane ribe orade. Te ostrigobore ribe se rade pasejo na splošnih ostrig. In če ni ukinovite zaščite, se kot večerice vzpenjajo po mrežah in enasadih Limskega kanala. Za vsakim jato zlatobrovo ostaja na dan polno zdrobljenih mladih školjk, iz katerih so ti požreli pognili ostrige. Proti tem roparijem si ribiči pomagajo s starimi preizkušenimi sredstvi. Bele kamne navezujejo ob grozde ostrig in kjer se vse ribe bele barve boje, se tako zlatobrovi «sgrozdo» ne lotijo.

FREN

Čeprav žive ostrige v vodi, je od dežja poleti odvisno, kakšna bo «letina» - Načrti za povečanje in modernizacijo

Z dela ceste, ki vodi od Poreča proti Pulju, se vidi slovi Limskega kanala, ki je eden najlepših in najbogatejših vodov Istrskega polotoka. Tako domači potniki kot tuji turisti, ki se vozijo tod, skoraj vsi ustavijo vozilo in se začne

Goriško-beneški dnevnik

5 sinocnje seje občinskega sveta v Gorici

Resolucija občinskega sveta za rešitev krize v livarni SAFOG

Izražena je bila zahteva, naj se doseže modernizacija obratov in prehod na proizvodnjo novih izdelkov

Največji poudarek na sinocnji seji občinskega sveta v Gorici je bil na vprašanju krize v livarni SAFOG. Zupan je predlagal v imenu odbora rešitve, v kateri se sprejema na znanje položaj v livarni in se izraža želja, da se obrati modernizirajo in usposobijo za izdelovanje novih proizvodov, obenem pa naj se doseže zadovoljiva rešitev vprašanja zaposlitve odpuščenih delavcev in uradnikov.

Ker je kriza v SAFOG ozvežena vprašanje, ki te dni ne zanima le 750 delavcev in uradnikov SAFOG, ampak vse meščane, je tudi v občinskem svetu to vprašanje zelo močno prišlo do izraza. K besedi so se priglasili predstavniki vseh strank.

Svetovalec KPI Batti je naglasil, da ne more razumeti, zakaj tako veliko in vpeljano podjetje, ki ima za seboj bogato tradicijo, preživlja že toliko časa hudo krizo ter delavce suspendira in jih pošilja v dopolnilno blaginjo. Po njegovem je od tega prišlo zaradi pomanjkanja prizadevnosti in iznajdljivosti vodstva podjetja.

Monarhist Pedroni je v ironičnem tonu rekel, da se gospodarska moč podjetja IRI od leta do leta slabša zaradi vmešavanja države. Po njegovem mnenju naj bi bilo podpiranje neodpustljiv greh. Zahteval je postavitev podjetja na zdrave temelje, da bo dajalo gospodarske koristi; po drugi strani pa naj se poišče možnost, da se odpuščenim delavcem zaposlijo drugje.

Svetovalec PSDI Devetaj je rekel, da podpira resolucijo občinskega sveta, vendar pa iz drugih razlogov kot Pedroni. «Nočem, da bi se iz predvidenih 100 odpuščenih delavcev napravilo 100 brezposelnih», je rekel. Izrazil je željo, da se kriza v podjetju IRI ne bi več ponavljala, če pa se že, je to samo posledica njihovega nepopolnega delovanja.

Odv. Svilgaj je rekel, da bi bilo stanje SAFOG veliko slabše, če ne bi imeli proste cone. Predlagal je koordinacijo med podjetji IRI in izrazil prepričanje, da se bo kriza rešila v okviru SET, ki bo omogočil izvoz italijanske specializirane sile.

Svetovalec Battello (KPI) je izrazil težnjo, da bi svetovalec KD, PSDI, KPI in PSI, ki imajo največjo odgovornost in veliko sorodnost v gledanju na krizo v SAFOG, kar dokazuje enotno stališče sindikalnih organizacij CISL, CGIL in UIL, sprejele skupno odločno resolucijo, za katero morajo ne bi glasovali desničarski svetovalci, proti odločitvi Finmeccanica, da se dočese modernizacija podjetja ob zamernanju važnosti vprašanja zaposlitve vseh delavcev. Tako resolucija bi bila tudi v skladu z zahtevami sindikalnih organizacij. Na koncu je govornik rekel, da bo resolucija odbora sicer sprejeta, a absolutno večino, vendar ne bo imela zaželenega uspeha.

Končno so resolucijo sprejeli.

Igralnica Enalotta v goriskih barih

Stavne listke Enalotto lahko oddate v sledečih igralnicah:

137.

ALAMUT

«Kakšen zagovor zahtevaš od mene?! Alkeini me je za mojimi hrbtom zatožil očetu, da bi me laže vrgel v ječo. Takega ravnanja vendar ne bom dopustil! Jaz nisem kdor koli. Jaz sem sin poglavarja izmalicev!»

«Ti si se mu upri. Vrhovni poglavar mu je ukazal, naj te uklene, da boš kaznovan. Nakar si ga umoril. Ali je bilo tako?»

«Da. Tako je bilo.»

«Dobro. Abdul Malik! Čitaj, kaj predpisuje zakon za zločin upora zoper predstojnika in kaj za umor predstojnika!»

Abdul Malik se je dvignil v vsej svoji veličnosti. Odprl je težko, vezano knjigo na mestu, kjer je bilo znamenje, in se je spustil v dotaknil s celom. Potem je začel čitati s svečanim glasom:

«Kdor koli izmed vernikov izmalicev bi se zoperstavil svojemu predstojniku ali se upiral ukazi, ki mu ga je on dal, ali se izvršiti ukaza kako drugače izognil, razen da je bil preprečen po višji sili, bo kaznovan s smrtjo, ki se izvrši ob objavljenem... Kdor koli izmed vernikov izmalicev bi dejansko napadel svojega predstojnika ali ga umoril, bo kaznovan s smrtjo, in sicer se bo najprej odsekala desnica, nakar bo objavljen.»

Abdul Malik je zaprl knjigo. Spoštljivo se je priklonil dajjem in sedel na svoje mesto.

Abu Ali je dejal:

KRIZA V SAFOG

Ne more biti modernizacije brez socialnega napredka

Občinska svetovalec KPI Batti in Battello sta poslala županu interpelacijo glede krize v livarni SAFOG. Svetovalec je pisal, da je župan prav gotovo obveščen o predvidenih odpustih 100 delavcev in uradnikov, ker tako hoče Finmeccanica, da se obrat modernizira. Uresničuje se to, kar sta podpisana svetovalec napovedovala in v zvezi s čimer sta zahtevala na prejšnjih sejah jasen odgovor, namesto katerega sta dobila samo splošna zagotovila. Posledice odpustov bodo toliko hujše, če se upošteva, da se tudi v CRDA v Trzinu, ki je prav tako podjetje IRI, in v kemični tovarni SOLVAY napovedujejo odpusti.

Ker se lahko zgodi, da se zelo poslabša materialni položaj več stotin goriskih družin, svetovalec zahteva, da občinski svet takoj prepreči tako modernizacijo podjetja, ki ne upošteva socialnega napredka.

Danes zvečer bo v Strazicah na prostoru letnega gledališča ENAL varietejski večer, na katerem bo sodelovala cel vrsta domačih pevcev in komikov. Speakerja bo Marisa Mazzoni in Livio Bernot. Pričetek ob 21. uri.

Kino v Gorici

CORSO. 17.00: «Trdnjava pokol», J. Mac Crea in S. Cabot, cinemascopio v barvah.

VITTORIA. 17.30: «Na kraljev ukaz», E. Rossi Drago in J. Marais, cinemascopio v barvah.

CENTRALE. 17.00: «Gusarjeva sužnja», P. Medina in J. Henred, barvni film.

MODERNO. 17.00: «Sakiss», indijansko maskevanje.

VERDI. 17.00: Zaprti zaradi letnih počitnic.

DEZURNA LEKARNA

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Pontoni e Bassi, Raštel 26, tel. 33-49.

Veslaško prvenstvo Italije

Dvojka brez krmarja Triestine prva v svoji skupini s časom 8'02"

Tudi tržaški scifist Mazzoli prvi

VERBANIA. 25. — V Palazzi ob Lago Maggiore so bile včeraj izločilne veslaške tekme za italijansko juniorsko prvenstvo.

Rezultati so sledeči:

Cetvecer s krmarjem: Prva skupina: 1. Canottieri Pallanza 7'04"2; 2. Guardia fin. Gaeta 7'07"7; 3. Cus Bari 7'16"7. Druga skupina: Marina milit. Roma 7'15"3; 2. Circolo nautico Posillipo (Napoli) 7'37"4; 3. Canottieri Intra 7'38"1.

Dvojka brez krmarja: Prva skupina: 1. Triestina 8'02"2; 2. Bissolati Cremona 8'09"3; 3. Guardia fin. Gaeta 8'12"1. Druga skupina: 1. Pirelli (Milan) 7'48"8; 2. Circolo canott. Napoli 7'55"3; 3. Soc. can. Minicio (Mantova) 8'02"6.

Double scull: Prva skupina: 1. Bissolati Cremona 7'36"2; 2. Armida Torino 7'58"4; 3. CUS Bari 8'28"2. Druga skupina: 1. Canott. Lazio 7'12"7; 2. Tirenica Roma 7'16"1; 3. Circolo canott. Posillipo (Napoli) 7'27"2.

TEMPERATURA VČERAJ

Včeraj so na goriskem letališču zabeležili najvišjo temperaturo 26,4 stopinje ob 16. uri, najnižjo 16,2 stopinje pa ob 1.30 ponoči.

«Visoko sodišče dalje! Slišali ste, kaj določa zakon za zločin upora zoper starešino in za umor starešine. Vprašal vas bom zdaj, ali je oboženi kriv očitanih mu dejanj.»

Obrnil se je k Buzruk Umidu in ga poklical. «Kriv», se je glasil odgovor.

«Emir Minučehar?»

«Kriv.»

«Dai Ibrahim?»

«Kriv.»

«Dai Abdul Malik?»

«Kriv.»

«Dai Abu Soraka?»

«Kriv.»

Vsi so potrdili krivdo.

Pri vsakem imenu se je Hosein zdrnil. Ves čas je na tistem upal, da se bo nekdo upri, da bo nekdo uvidel, da je bil on v pravici in da ni mogel ravnati drugače. Ko je tudi poslednji izrekel svoj «kriv», je zatulil:

«Zločinski psi!»

Kakor je bil ukovan, se je hotel vreči nanje. Stražar ga je pravočasno zadržal. Skrtal je z zobmi in zavil oči od breznočne jeze.

Abu Ali se je svečano dvignil. Spregovoril je:

«Visoko sodišče dalje! Soglasno ste spoznali, da je oboženi kriv očitanih mu zločinov. Zato se Hosein, Hasanov sin in Sabov vnuk, obojca na smrt, in sicer mu bo najprej odsekana desnica, nakar bo objavljen, kakor določa zakon. Obsodba se bo izvršila, ko jo bo podpisal vrhovni poglavar. Ali ima kdo izmed častitljiv članov sodišča kaj pripomniti?»

Buzruk Umid se je dvignil.

«Visoko sodišče dalje!» je dejal. «Slišali ste obsodbo, ki je bila izrečena nad Hoseinom, Hasanovim sinom, za umor kuzinarskega velikega dajja. Krivda je bila dokazana in

SPORT

Prva razmeroma naporna etapa dirke «Dveh morij»

Menini (S. Pellegrino) prvi Benedetti ponovno drugi

Velika zamuda favorita Pambianca, ki se še ni opomogel od sončarice

RICCIONE. 25. — Ni miru na krožni dirki «Dveh morij», kjer se kolejarji nočejo in tudi ne morejo prepustiti lenobi. Vsako nepazljivost se lahko drago plača in posebno Benedetti, ki ima s svojo zeleno majico, znak najhujšega, precejšnjo odgovornost, mora biti stalno na preži. Da prepreči vsakršen nevarčen Razlika med njim in drugimi je namreč minimalna. Eden izmed favoritov pa je skor izločen iz borbe za prvo mesto. Gre za Pambianca, ki se še ni opomogel od sončarice, ki bi ga kmalu že v prvi etapi prisilila na odstopitev od nadaljnjega tekmovanja. Njegovo zdravstveno stanje se ni nič izboljšalo in ni čudno, če vozi, posebno v Arbi, s precejšnjo težavo. Danes je zaostal za zeleno majico kar za 8'23".

Včerajšnja proga je šla proti notranosti in preko razmeroma budič vpetosti so se kolejarji ponovno vrnili k Jadranskemu morju v Riccione. Poleg gorskega prehoda pri Villagranae v višini 1000 m, je kolejarje precej mučila prašina na peščen cesti, ki jim je spremenila obrabe v umazane maske. Vrh tega je bilo tudi precej oreluknjenih zračnic in drugih defektov.

Začetek je takoj hiter in razburljiv. Po štiri in pet kolejarjev se spusti v beg, ki traja vse do začetka vzpona. 61 km od starta Mancini sproži ofenzivo. Njemu se pridruži Picaglia, Turbiano, Di Fiore, Martin, Massocco in Mazzacurati, a na sredini vzpona jih glavnina dohiti.

Pred vrhom Federico Galeaz hitreje pozepe pred drugimi in tako sam privozi na vrh. 55" za njim vozi Bui, Ricco, Bonariva, Belgic, Vice.

Meštem pa se kakih 20 kolejarjev približuje cilju v Riccione. Menini ne miruje in večkrat skuša zbežati. To pa se mu posreči le v zadnjem kilometru, ko preseneči vse. Dirkač skupine «S. Pellegrino» privozi sam na cesto ob obeh in prvi do cilja, pa čeprav ga je skušal Benedetti s ostrim finišem presenetiti.

Danes je na sporedu četrta etapa Riconne - Ascoli Piceno. Proga je dolga 304 km in v glavnem teče po ravnini in po lepih krajih. Atletiči bodo lahko občudovali panoramo, seveda če ne bo borb, kot smo jih vajeni od sedaj.

Vrstni red tretje etape:

1. Menini Giorgio (San Pellegrino), ki je prevozil 130 km v času 3'25"18 s povprečno hitrostjo 37,993 km. 2. Benedetti Rino (Cali - Broni Gardesano), 3. Bonariva Alfredo (Bianchi), 4. Galeaz Federico (Sever), 5. Scudellaro T. (Torpedo), 6. Pettinatti Giovanni (Sever), 7. Vioberghs Jo (Belgija), 8. Falaschi Roberto (Legnano), 9. Tinazzi Giorgio (San Pellegrino), 10. Ricco Giannantonio (Molteni), 11. Barale Germano (Bianchi), 12. Mazzacurati Italo (Chigi), 13. Nicolao Carlo (Molteni), 14. Rancucci Sante (Torpedo), 15. Bui Idrio (Sever), 16. De Gasperi Adriano (Molteni), 17. Franceschini Natale (Cali-Broni Gira), 18. Bartolozzi Valdemaro (Legnano), 19. La Cioipa Silvio (San Pellegrino) vsi s časom zmagovalca, 20. De Vecchis Emidio (NEC) z zaostankom 7'13", 21. Carizzoni z zaostankom 1'37", 22. Pisaglia, 23. Taddeucci, 24. Tinarelli, 25. Vindevoel, 26. Fini, 27. Gervasoni, 28. Azzini, 29. Massocco, Chiarione, Ponzi in Accordi so prišli izven predpisane časa s precejšnjo zamudo.

SPLOSNA LESTVICA:

1. Benedetti Rino (Cali-Broni Gira) 14'39"22", Scudellaro (Torpedo), Vioberghs (Belgija),

berghs, Ranucci, Nicolao, Falaschi, Bartolozzi, «zeleno majico» Benedetti, G. Barale, La Cioipa in drugi, med katerimi je tudi Vindevoel, medtem ko ostali voziijo z večjo ali manjšo zamudo. Z zadnjimi je tudi Pambianca, ki se težavo pritiska na pedale in je zaostal za prvimi 4'15".

Ko je imel Galeaz že minuto naskoka se mora ustaviti: zaradi pečene ceste se je znašel z zračnico na tleh. Avto njegove skupine je še daleč in tako mora kolekar sam zamenjati gume, s čimer izgubi precej dragocenih minut. Zasladovalci ga so tako dohiteli in tudi prehiteli.

V Mercatino Conca, kjer je konec najhitrejšega dela spusta, privozi približno 20 kolejarjev s pol minutnim naskokom pred Meninjem, ki je moral tudi zamenjati gume in 1'44" pred skupino osmih dirkačev, med katerimi je tudi zmagovalček druge etape je Guazzini. Drugi sledijo v skupinah z večjo zamudo. Menini popravi okvaro in se priključi prvi skupini, iz katere pa izostane Vindevoel, ki je z zračnico na tleh. Tudi njegovi mehaniki so daleč in Belgic ne preostane drugega kot sam popraviti okvaro in se spustiti v družbi kasnejših kolejarjev na lov za bežetimi.

Meštem pa se kakih 20 kolejarjev približuje cilju v Riccione. Menini ne miruje in večkrat skuša zbežati. To pa se mu posreči le v zadnjem kilometru, ko preseneči vse. Dirkač skupine «S. Pellegrino» privozi sam na cesto ob obeh in prvi do cilja, pa čeprav ga je skušal Benedetti s ostrim finišem presenetiti.

Danes je na sporedu četrta etapa Riconne - Ascoli Piceno. Proga je dolga 304 km in v glavnem teče po ravnini in po lepih krajih. Atletiči bodo lahko občudovali panoramo, seveda če ne bo borb, kot smo jih vajeni od sedaj.

Vrstni red tretje etape:

1. Menini Giorgio (San Pellegrino), ki je prevozil 130 km v času 3'25"18 s povprečno hitrostjo 37,993 km. 2. Benedetti Rino (Cali - Broni Gardesano), 3. Bonariva Alfredo (Bianchi), 4. Galeaz Federico (Sever), 5. Scudellaro T. (Torpedo), 6. Pettinatti Giovanni (Sever), 7. Vioberghs Jo (Belgija), 8. Falaschi Roberto (Legnano), 9. Tinazzi Giorgio (San Pellegrino), 10. Ricco Giannantonio (Molteni), 11. Barale Germano (Bianchi), 12. Mazzacurati Italo (Chigi), 13. Nicolao Carlo (Molteni), 14. Rancucci Sante (Torpedo), 15. Bui Idrio (Sever), 16. De Gasperi Adriano (Molteni), 17. Franceschini Natale (Cali-Broni Gira), 18. Bartolozzi Valdemaro (Legnano), 19. La Cioipa Silvio (San Pellegrino) vsi s časom zmagovalca, 20. De Vecchis Emidio (NEC) z zaostankom 7'13", 21. Carizzoni z zaostankom 1'37", 22. Pisaglia, 23. Taddeucci, 24. Tinarelli, 25. Vindevoel, 26. Fini, 27. Gervasoni, 28. Azzini, 29. Massocco, Chiarione, Ponzi in Accordi so prišli izven predpisane časa s precejšnjo zamudo.

SPLOSNA LESTVICA:

1. Benedetti Rino (Cali-Broni Gira) 14'39"22", Scudellaro (Torpedo), Vioberghs (Belgija),

berghs, Ranucci, Nicolao, Falaschi, Bartolozzi, «zeleno majico» Benedetti, G. Barale, La Cioipa in drugi, med katerimi je tudi Vindevoel, medtem ko ostali voziijo z večjo ali manjšo zamudo. Z zadnjimi je tudi Pambianca, ki se težavo pritiska na pedale in je zaostal za prvimi 4'15".

Ko je imel Galeaz že minuto naskoka se mora ustaviti: zaradi pečene ceste se je znašel z zračnico na tleh. Avto njegove skupine je še daleč in tako mora kolekar sam zamenjati gume, s čimer izgubi precej dragocenih minut. Zasladovalci ga so tako dohiteli in tudi prehiteli.

V Mercatino Conca, kjer je konec najhitrejšega dela spusta, privozi približno 20 kolejarjev s pol minutnim naskokom pred Meninjem, ki je moral tudi zamenjati gume in 1'44" pred skupino osmih dirkačev, med katerimi je tudi zmagovalček druge etape je Guazzini. Drugi sledijo v skupinah z večjo zamudo. Menini popravi okvaro in se priključi prvi skupini, iz katere pa izostane Vindevoel, ki je z zračnico na tleh. Tudi njegovi mehaniki so daleč in Belgic ne preostane drugega kot sam popraviti okvaro in se spustiti v družbi kasnejših kolejarjev na lov za bežetimi.

Meštem pa se kakih 20 kolejarjev približuje cilju v Riccione. Menini ne miruje in večkrat skuša zbežati. To pa se mu posreči le v zadnjem kilometru, ko preseneči vse. Dirkač skupine «S. Pellegrino» privozi sam na cesto ob obeh in prvi do cilja, pa čeprav ga je skušal Benedetti s ostrim finišem presenetiti.

Danes je na sporedu četrta etapa Riconne - Ascoli Piceno. Proga je dolga 304 km in v glavnem teče po ravnini in po lepih krajih. Atletiči bodo lahko občudovali panoramo, seveda če ne bo borb, kot smo jih vajeni od sedaj.

Vrstni red tretje etape:

1. Menini Giorgio (San Pellegrino), ki je prevozil 130 km v času 3'25"18 s povprečno hitrostjo 37,993 km. 2. Benedetti Rino (Cali - Broni Gardesano), 3. Bonariva Alfredo (Bianchi), 4. Galeaz Federico (Sever), 5. Scudellaro T. (Torpedo), 6. Pettinatti Giovanni (Sever), 7. Vioberghs Jo (Belgija), 8. Falaschi Roberto (Legnano), 9. Tinazzi Giorgio (San Pellegrino), 10. Ricco Giannantonio (Molteni), 11. Barale Germano (Bianchi), 12. Mazzacurati Italo (Chigi), 13. Nicolao Carlo (Molteni), 14. Rancucci Sante (Torpedo), 15. Bui Idrio (Sever), 16. De Gasperi Adriano (Molteni), 17. Franceschini Natale (Cali-Broni Gira), 18. Bartolozzi Valdemaro (Legnano), 19. La Cioipa Silvio (San Pellegrino) vsi s časom zmagovalca, 20. De Vecchis Emidio (NEC) z zaostankom 7'13", 21. Carizzoni z zaostankom 1'37", 22. Pisaglia, 23. Taddeucci, 24. Tinarelli, 25. Vindevoel, 26. Fini, 27. Gervasoni, 28. Azzini, 29. Massocco, Chiarione, Ponzi in Accordi so prišli izven predpisane časa s precejšnjo zamudo.

SPLOSNA LESTVICA:

1. Benedetti Rino (Cali-Broni Gira) 14'39"22", Scudellaro (Torpedo), Vioberghs (Belgija),

berghs, Ranucci, Nicolao, Falaschi, Bartolozzi, «zeleno majico» Benedetti, G. Barale, La Cioipa in drugi, med katerimi je tudi Vindevoel, medtem ko ostali voziijo z večjo ali manjšo zamudo. Z zadnjimi je tudi Pambianca, ki se težavo pritiska na pedale in je zaostal za prvimi 4'15".

Ko je imel Galeaz že minuto naskoka se mora ustaviti: zaradi pečene ceste se je znašel z zračnico na tleh. Avto njegove skupine je še daleč in tako mora kolekar sam zamenjati gume, s čimer izgubi precej dragocenih minut. Zasladovalci ga so tako dohiteli in tudi prehiteli.

V Mercatino Conca, kjer je konec najhitrejšega dela spusta, privozi približno 20 kolejarjev s pol minutnim naskokom pred Meninjem, ki je moral tudi zamenjati gume in 1'44" pred skupino osmih dirkačev, med katerimi je tudi zmagovalček druge etape je Guazzini. Drugi sledijo v skupinah z večjo zamudo. Menini popravi okvaro in se priključi prvi skupini, iz katere pa izostane Vindevoel, ki je z zračnico na tleh. Tudi njegovi mehaniki so daleč in Belgic ne preostane drugega kot sam popraviti okvaro in se spustiti v družbi kasnejših kolejarjev na lov za bežetimi.

Meštem pa se kakih 20 kolejarjev približuje cilju v Riccione. Menini ne miruje in večkrat skuša zbežati. To pa se mu posreči le v zadnjem kilometru, ko preseneči vse. Dirkač skupine «S. Pellegrino» privozi sam na cesto ob obeh in prvi do cilja, pa čeprav ga je skušal Benedetti s ostrim finišem presenetiti.

Danes je na sporedu četrta etapa Riconne - Ascoli Piceno. Proga je dolga 304 km in v glavnem teče po ravnini in po lepih krajih. Atletiči bodo lahko občudovali panoramo, seveda če ne bo borb, kot smo jih vajeni od sedaj.

Vrstni red tretje etape:

1. Menini Giorgio (San Pellegrino), ki je prevozil 130 km v času 3'25"18 s povprečno hitrostjo 37,993 km. 2. Benedetti Rino (Cali - Broni Gardesano), 3. Bonariva Alfredo (Bianchi), 4. Galeaz Federico (Sever), 5. Scudellaro T. (Torpedo), 6. Pettinatti Giovanni (Sever), 7. Vioberghs Jo (Belgija), 8. Falaschi Roberto (Legnano), 9. Tinazzi Giorgio (San Pellegrino), 10. Ricco Giannantonio (Molteni), 11. Barale Germano (Bianchi), 12. Mazzacurati Italo (Chigi), 13. Nicolao Carlo (Molteni), 14. Rancucci Sante (Torpedo), 15. Bui Idrio (Sever), 16. De Gasperi Adriano (Molteni), 17. Franceschini Natale (Cali-Broni Gira), 18. Bartolozzi Valdemaro (Legnano), 19. La Cioipa Silvio (San Pellegrino) vsi s časom zmagovalca, 20. De Vecchis Emidio (NEC) z zaostankom 7'13", 21. Carizzoni z zaostankom 1'37", 22. Pisaglia, 23. Taddeucci, 24. Tinarelli, 25. Vindevoel, 26. Fini, 27. Gervasoni, 28. Azzini, 29. Massocco, Chiarione, Ponzi in Accordi so prišli izven predpisane časa s precejšnjo zamudo.

SPLOSNA LESTVICA:

1. Benedetti Rino (Cali-Broni Gira) 14'39"22", Scudellaro (Torpedo), Vioberghs (Belgija),

berghs, Ranucci, Nicolao, Falaschi, Bartolozzi, «zeleno majico» Benedetti, G. Barale, La Cioipa in drugi, med katerimi je tudi Vindevoel, medtem ko ostali voziijo z večjo ali manjšo zamudo. Z zadnjimi je tudi Pambianca, ki se težavo pritiska na pedale in je zaostal za prvimi 4'15".

Ko je imel Galeaz že minuto naskoka se mora ustaviti: zaradi pečene ceste se je znašel z zračnico na tleh. Avto njegove skupine je še daleč in tako mora kolekar sam zamenjati gume, s čimer izgubi precej dragocenih minut. Zasladovalci ga so tako dohiteli in tudi prehiteli.

V Mercatino Conca, kjer je konec najhitrejšega dela spusta, privozi približno 20 kolejarjev s pol minutnim naskokom pred Meninjem, ki je moral tudi zamenjati gume in 1'44" pred skupino osmih dirkačev, med katerimi je tudi zmagovalček druge etape je Guazzini. Drugi sledijo v skupinah z večjo zamudo. Menini popravi okvaro in se priključi prvi skupini, iz katere pa izostane Vindevoel, ki je z zračnico na tleh. Tudi njegovi mehaniki so daleč in Belgic ne preostane drugega kot sam popraviti okvaro in se spustiti v družbi kasnejših kolejarjev na lov za bežetimi.

Meštem pa se kakih 20 kolejarjev približuje cilju v Riccione. Menini ne miruje in večkrat skuša zbežati. To pa se mu posreči le v zadnjem kilometru, ko preseneči vse. Dirkač skupine «S. Pellegrino» privozi sam na cesto ob obeh in prvi do cilja, pa čeprav ga je skušal Benedetti s ostrim finišem presenetiti.

Danes je na sporedu četrta etapa Riconne - Ascoli Piceno. Proga je dolga 304 km in v glavnem teče po ravnini in po lepih krajih. Atletiči bodo lahko občudovali panoramo, seveda če ne bo borb, kot smo jih vajeni od sedaj.

Vrstni red tretje etape:

1. Menini Giorgio (San Pellegrino), ki je prevozil 130 km v času 3'25"18 s povprečno hitrostjo 37,993 km. 2. Benedetti Rino (Cali - Broni Gardesano), 3. Bonariva Alfredo (Bianchi), 4. Galeaz Federico (Sever), 5. Scudellaro T. (Torpedo), 6. Pettinatti Giovanni (Sever), 7. Vioberghs Jo (Belgija), 8. Falaschi Roberto (Legnano), 9. Tinazzi Giorgio (San Pellegrino), 10. Ricco Giannantonio (Molteni), 11. Barale Germano (Bianchi), 12. Mazzacurati Italo (Chigi), 13. Nicolao Carlo (Molteni), 14. Rancucci Sante (Torpedo), 15. Bui Idrio (Sever), 16. De Gasperi Adriano (Molteni), 17. Franceschini Natale (Cali-Broni Gira), 18. Bartolozzi Valdemaro (Legnano), 19. La Cioipa Silvio (San Pellegrino) vsi s časom zmagovalca, 20. De Vecchis Emidio (NEC) z zaostankom 7'13", 21. Carizzoni z zaostankom 1'37", 22. Pisaglia, 23. Taddeucci, 24. Tinarelli, 25. Vindevoel, 26. Fini, 27. Gervasoni, 28. Azzini, 29. Massocco, Chiarione, Ponzi in Accordi so prišli izven predpisane časa s precejšnjo zamudo.

SPLOSNA LESTVICA:</